

האמצעי על ידי משה. זהו שכתוב ויהי ביום השלישי בהית הבקר. בשני לוחות אבנים - נצח והוד. זהו שכתוב, כתובים משני עבריהם, והם שני נביאי אמת, ומצד של עמוד האמצעי נקראו נביאי האמת, ושכינה תורת אמת. זהו שכתוב תורת אמת היתה בפיהו, ונקראת מראה נבואה, ורוח הקדש מצד של שניהם.

וביום השביעי נתנה, זה צדיק יסוד עולם, ובדרגה שלו, המלכות, הוא דבר עמו, והרי פרשהו לעשרה מלכים שמא לא יוכלו לדבר על פה אחד, ונגע בבת וכלל בה כל העשרה, וזו "בת אחת, תחת ה' מן אלהים, מן אדני", מן שדי, פולה מפל הפנויים, ומפל ההגיות כמו הוה", או כמותו, שיהיה 'תחת ה', בכל שם של פנוי, והוה"ה היא נקבה. ומשום שהתורה נתנה ממנה, אמר למשה וראית את אחרי וכו', שאין נביא וחקם יכול להפנס למעלה פחות מזה, ולכן נקראים מפתחות החיצוניים הפנים שלה, ופנים שבפנים - מפתחות הפנימיים, והרי נתבאר למעלה שאם אין לאיש בידו מפתחות החיצוניים - במה יפנס? ומשום זה נאמר בה זה השער ליהו"ה.

ומשום שאין השגה לנביא וחזוה וחקם פחות ממנה, אמר הנביא, כה אמר יהו"ה אל יתהלל חכם בחכמתו, פי אם בזאת יתהלל וכו' השכל וידע אותי. ולכן יעקב למד אותה לבניו, ונתן להם קבלה ממנה. זהו שכתוב וזאת אשר דבר להם אביהם. ודוד שהיה לו קבלה ממנה, אמר לה אם תחנה עלי

דכתיב (שמות ט טז) ויהי ביום השלישי בהיות הבקר, בתרי לוחי אבנין, נצח והוד, הדא הוא דכתיב (שם לב טז) כתובים משני עבריהם, ואינון תרין נביאי קשוט, ומסטרא דעמודא דאמצעייתא אתקריאו נביאי האמת, ושכינתא תורת אמת, הדא הוא דכתיב (מלאכי ב ו) תורת אמת היתה בפיהו, ואתקריאת מראה דנבואה, ורוח הקדש מסטרא דתרוייהו.

וביום השביעי נתנה, דא צדיק יסוד עולם, ובדרגא דיליה מלכות מליל עמהון, והא אוקמוהו, לעשר מלכין שמא לא יוכלו לדבר על פה אחד, נגע בבת, וכלל בה כל העשר, ודא "בת אחת, תחות ה' מן אלהים, מן אדני", מן שדי, פליא מפל פנויין, ומפל הויין, פגון הוה", או פוותיה, דיהא "תחות ה', בכל שם דכינוי והויה איהי נוקבא.

ובגין דאורייתא מינה אתיהיבת, אמר למשה (שמות לג כג) וראית את אחורי כו', דלית נביא וחקם יכול לעלא לעילא פחות מן דא, ובגין דא אתקריאת מפתחות החיצוניים אנפין דילה, ואנפין דלגאו מפתחות הפנימיים, והא אתמר לעיל, דאם בר נש לית בידוי מפתחות החיצוניים במאי ייעול, ובגין דא אתמר בה (תהלים קיח כ), זה השער ליהו"ה.

ובגין דלית השגה לנביא וחזוה וחקם פחות מינה, אמר הנביא (ירמיהו ט כב) כה אמר יהו"ה אל יתהלל חכם בחכמתו כו', פי אם בזאת יתהלל כו', וידוע אותי, ובגין דא יעקב אוליף לה לבנוי, ויהיב לון קבלה מינה, הדא הוא דכתיב (בראשית מט כח) וזאת אשר דבר להם אביהם, ודוד דהוה ליה קבלה מינה, אמר לגבה (תהלים כד ג) אם תחנה עלי מחנה כו', רמיז

מִחֲנֵה. רָמַז אוֹתָהּ בַּפֶּתַח הַזֶּה, וְהַעֲלָה מִחֻשְׁבְּתוֹ אֵלָיָה, וְאָמַר לֹא יִירָא לְבִי וְכוּ'.

וְאַחֲרָן שֶׁהָיָה לוֹ קִבְלָה מִמֶּנֶּה, לֹא הָיָה נֹכַס לְפָנָיו וְלְפָנָיו פְּחוֹת מִמֶּנֶּה. זֶהוּ שֶׁפְּתוּב בְּזֹאת יָבֵא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהָיָה יוֹדֵעַ שֶׁהָיָה עָקֵר שֶׁל הַכֹּל, שֶׁהָיָה קֹרְבָן לַיהוָה, עוֹלָה לַיהוָה אִשָּׁה לַיהוָה. וַיִּשְׁרָאֵל שֶׁהָיָה לָהֶם קִבְלָה מִמֶּנֶּה, לֹא רָצוּ מִן הַקֹּדֶשׁ בְּרוּחַ הוּא מִשְׁכּוֹן אַחֵר שֶׁיִּפְדֶּה אוֹתָם מֵהַגְּלוּת בַּגְּלוּלָה אֲלֵא זֹאת, שֶׁפְּתוּב וְאָף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם בְּאַרְץ אֲיִכִּיָּהֶם. וְהַנְּבִיא אָמַר בְּשִׁבְלִיָּהּ, כִּשְׂרָאָה בְּנִבְוֵאָה אֵת דְּחָקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל פִּקְיָף, אָמַר זֹאת אָשִׁיב אֶל לְבִי וְכוּ', וְזֹאת לַיהוָה וַיֹּאמֶר.

הָיָה מְרַגְלִית כְּלוּלָה מִכָּל הַגְּנוּנִים הַמְּאִירִים שְׁמֵאִירִים מַעֲצָמָם, וְסִגְלָתוֹ בְּכָל הַנִּקְדוּת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת וְהַטְּעָמִים. בְּכָל שֵׁם וְשֵׁם, מִצַּד שֶׁל חֲלָ"ם הָיָה סְגוּלָתָא.

חֲוָ"ם מְלֵא בְּנֵא"ו עוֹלָה בְּאוֹתִיּוֹתָיו אַהֲיָה, וְשִׁלְשָׁה נִיּוּצוֹת י' י' פְּחֻשְׁבוֹן יְהוָה, שֶׁהוּא כ"ו, וְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת עוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן יְהוָה אַהֲיָה נ"א, בְּסוּד יְהוָה שֶׁל י' י' וְסִגְלָתוֹ א"ל נָא רְפָא נ"א לָהּ, אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא. אַהֲיָה כ"א, כ' כְּתָר, א' אֵין סוּף, אֵין קְדוּשׁ פְּהַ' וְגו'.

וְחֲוָ"ם סִגְלָתוֹ לְחֵלֶם, שָׁבוּ נְאֻמַּר וַיִּחְלֶם וְהָיָה סֵלֶם מְצַב אֲרָצָה וְכוּ', וְעוֹד חוֹלָ"ם - מוֹחֵל עוֹנוֹת יִשְׂרָאֵל. חֲלָ"ם חָסֵר ה"י מִן אֱלֹהִי"ם, שִׁלְשָׁה נִיּוּצוֹת ל' מִן אֱלֹהִים - נִשְׁאַר א"ם, שְׁנֵאמַר בַּהּ כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, וְלֹא צָרִיךְ לְהֶאֱרִיךְ בַּנִּקְדוּת, שֶׁהָיָה נִתְבְּאָרוּ.

לָהּ בְּהָאֵי תַגָּא, וְסָלִיק מִחֻשְׁבְּתִיהָ לְגַבְהָ, וְאָמַר לֹא יִירָא לְבִי כו'.

וְאַחֲרָן דְּהוּהָ לִיָּה קִבְלָה מִינָהּ, לֹא הוּהָ עָאֵל לְפָנָיו וְלְפָנָיו פְּחוֹת מִינָהּ, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (ויקרא טו ג) בְּזֹאת יָבֵא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, דְּהוּהָ יוֹדֵעַ דְּאִיְהִי עִקְרָא דְכָלְא, דְּאִיְהִי קֹרְבָן לַיהוָה, עוֹלָה לַיהוָה, אִשָּׁה לַיהוָה, וַיִּשְׁרָאֵל דְּהוּהָ לוֹן קִבְלָה מִינָהּ, לֹא בְעוּ מִקּוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִשְׁכּוֹנָא אַחֲרָא (ד"ה יב ע"א) דִּיפְדוֹן לוֹן בְּגִינָה מִן גְּלוּתָא, אֲלֵא זֹאת הִדָּא הוּא דְכָתִיב (שם כו מד) וְאָף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם בְּאַרְץ אֲיִכִּיָּהֶם וְכוּ', וְנָבִיא אָמַר בְּגִינָה כַּד חָזָא בְּנִבְוֵאָתָא דוֹחֲקָא דִישְׂרָאֵל תִּקְיָפָא, אָמַר (איכה ג כא) זֹאת אָשִׁיב אֶל לְבִי כו', וְזֹאת לַיהוָה וַיֹּאמֶר (דברים לג א).

אִיְהִי מְרַגְלִית כְּלוּלָה מִכָּל גְּנוּנֵין נְהִירִין, דְּאֵינֻן נְהִירִין מְגַרְמִיָּה, וְסִגְוֵלָה דִּילִיָּה בְּכָל נִקּוּדִין דְּאֵתוּן וְטַעְמִי, בְּכָל שֵׁם וְשֵׁם, מִסְטָרָא דְחֲלָ"ם, אִיְהִי סְגוּלָתָא.

חוֹלָ"ם מְלֵא בְּנֵא"ו, סָלִיק בְּאֵתוּי אַהֲיָה, וְתִלַּת נִיּוּצִין י' י' פְּחֻשְׁבוֹן יְהוָה, דְּאִיְהוּ כ"ו וְאַרְבַּע אֵתוּן סָלִיק לְחֻשְׁבוֹן יְהוָה אַהֲיָה נ"א, בְּרָזָא יְהוָה דִּי י' י', וְסִגְוֵלָה דִּילִיָּה (במדבר יב יג) א"ל נָא רְפָא נ"א לָהּ, אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נ"א (תהלים קיח כה), אַהֲיָה כ"א, כ' כְּתָר, א' אֵין סוּף, אֵין קְדוּשׁ פִּינִי וְגו' (ש"א ב ב).

וְחוֹלָ"ם סְגוּלָתִיהָ לְחֲלָמָא, דְּבִיָּה אֵתְמַר וַיִּחְלֶם וְהָיָה סֵלֶם מְצַב אֲרָצָה וְכוּ' (בראשית כח יב), וְעוֹד חוֹלָ"ם מוֹחֵל עוֹנוֹת יִשְׂרָאֵל, חֲלָ"ם חָסֵר אִיְהוּ ה"י מִן אֱלֹהִי"ם, תִּלַּת נִיּוּצוֹת ל' מִן אֱלֹהִי"ם, אִשְׁתַּאֲר א"ם, דְּאֵתְמַר בַּהּ כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא (משלי ג א), וְלֹא צָרִיךְ לְאֲרָכָא בַּנִּקּוּדִי, דְּהָא אֵתְאֻמְרוּ.